

Bilag 2.

Fællesrepræsentationen
for de danske Sparekasser.

Til det fra Folketinget nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Lov om Oprettelse af en Krisefond og om Nedsættelse af Renten for Bank- og Sparekasseindskud m. v., til hvilket Udvalg ogsaa er henvist Forslag til Lov om Foranstaltninger til Lettelse af Konvertering m. v. af Kreditforeningslaan.

Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser tillader sig overfor det ærede Udvalg, der behandler Forslag til Lov om Oprettelse af en Krisefond og om Nedsættelse af Renten for Bank- og Sparekasseindskud m. v. samt Forslag til Lov om Foranstaltninger til Lettelse af Konvertering m. v. af Kreditforeningslaan, at fremsætte følgende Bemærkninger:

Allerede i sin Henvendelse af 19. Januar d. A. til den høje Regering, hvilken Henvendelse er ømdelt til samtlige Medlemmer af den danske Rigsdag, har de danske Sparekasseorganisationer fremhævet, at en Sænkning af Renten for Sparekassernes Indlaan kun da skønnes forsvarlig, naar der samtidig ved en Sænkning af Obligationsrenten tilvejebragtes det naturlige Forhold mellem det Udbytte, der kan opnaas henholdsvis i Sparekasserne og ved Køb af Obligationer. Ved de nu i Folketinget forelagte og dér behandlede Lovforslag, dels om Oprettelse af en Krisefond og om Nedsættelse af Renten for Bank- og Sparekasseindskud m. v., hvorved en tvangsmæssig Nedsættelse af Indlaansrenten for Sparekasseindskud søges tilrettelagt, dels om Foranstaltninger til Lettelse af Konvertering m. v. af Kreditforeningslaan, skønnes en Konvertering af vore 5 pCt.s og 4½ pCt.s Stats-, Kommune- og Kreditforeningsobligationer ikke at være tilrettelagt paa en saadan Maade, at denne Konvertering maa anses for at være sandsynlig. Ej heller synes den Adgang, der gennem § 4, 2det Stykke, i Forslag til Lov om Oprettelse af en Krisefond og om Nedsættelse af Renten for Bank- og Sparekasseindskud m. v. er aabnet Sparekasserne til gennem Laan eller paa anden Maade at holde Likviditeten i Orden, os tilstrækkelig betryggende, og de danske Sparekasseorganisationer kan derfor kun gentage, hvad der allerede er fremhævet i den ovennævnte Henvendelse til den høje Regering, at en Nedsættelse af Indlaansrenten, der bryder det naturlige Forhold mellem Sparekassernes Indlaansrente og det opnaaelige Udbytte af Obligationer, og uden Foranstaltninger til Sikring af Sparekassernes Likviditet, rummer uoverskuelige Farer for dansk Sparekasservirksomhed, hvorfor man endnu en Gang indtrængende skal advare mod den foreslaaede tvangsmæssige Nedsættelse af Indlaansrenten.

Da Lovgivningsmagten imidlertid nu, trods vore indtrængende Forestillinger, er naaet til at maatte beskæftige sig med Spørgsmaalet gennem et formelt Lovforslag, føler vi det som vor Pligt at fremhæve følgende af Lovens Vedtagelse indtrædende Vilkaarligheder og praktiske Vanskeligheder, som maa gøre det farlige ved Lovens Gennemførelse endnu mere iøjnefaldende.

I Forslagets § 8, 2det Stykke, fastsættes det, at Ministeren for Handel og Industri kan tillade bl. a. Sparekasser at give ½ pCt. højere Indlaansrente, „hvor særlige Forhold maatte foreligge“. Fællesrepræsentationen ønsker hertil at bemærke, at Adgangen til at give højere Indlaansrente end den som almindelig fastsatte Maksimalrentesats ikke bør meddeles enkelte Institutter indenfor et Om-